

Mia eta Moozie

Adeitasunaren istorio bat

Egilea: Shweta Bala

Sahana Balak ilustratua

Herri handi batean, Mia izeneko neska bat bizi zen. Miari jolastea, dantzatzea eta abestea gustatzen zitzaion. Auzo guztiei gustatzen zitzaion Mia jendearekiko zuen jarrera alaia zela eta. Miak jendea pozik agurtzen zuen eta bizkarra agurtzen zuten irribarre batekin.

Egun batean, Mia parketik paseatzen ari zen plastikozko ur edalontzi bat eta patata frijitu poltsa bat eskuetan. Behin amaituta, lurrera bota zituen birziklatzeko edukiontzira beharrean. Miaren lagun batek, Emilyk, bere ekintzak ikusi zituen, eta oso harrituta geratu zen bere zaborra ikustean.

Miarengana hurbildu eta galdetu zion: "Zergatik bota duzu zaborra belarrera?"

Miak erantzun zuen: "Inguruko zakarrontzirik ez zegoen, beraz, hara bota nuen".

«Oraindik ez zenuke hori egin behar, Mia. Ingurumenarentzat txarra da».
adierazi zuen Emilyk.

"Bi zabor zati besterik ez ziren". adierazi zuen Miak.

«Hori egingo zenuke zure etxean? Bi zabor zati utzi?

Pentsa, Mia, badakit laster erabaki zuzena hartuko duzula".

Orduan Emily bere etxera itzultzen hasi zen eta Mia zertan ari zen pentsatzen hasi zen.

Gau hartan, Miak inoiz izan zuen amets bitxiena izan zuen. Bere ametsean, Moozie izeneko behi bat hurbildu zitzaion Miari.

Mooziek bere burua aurkeztu zuen: "Kaixo Mia! Ni Moozie naiz. Ez izan beldurra! Parkean gertatutakoaz hitz egin behar dizut».

Miak galdetu zuen: "Zergatik da horren kezka handia zabor zati txiki bat?"

«Egin duzuna txarra da ingurumenarentzat. Zatoz nirekin eta gu leku ezberdinetara joango dira eta zaborrekiko nola sentitzen diren ikusiko dute».

Miak baiezkoa eman zuen eta bide batetik ibiltzen hasi ziren.

Basoan zihoazela, Miak zisne triste bat ikusi zuen putzu batean igeri egiten.

Miak galdetu zion: "Zer gertatzen zaizu Swan andrea?"

Belsneak erantzun zion: «Jaten eta igeri egiten dudana putzuan zabor asko dago. Askok gosez geratzen gara zaborrengatik. Nahi nuke jendea zaborra botatzeari utzi eta ingurumenari laguntzen hastea.

Izaki asko bizirik eta zoriontsu egongo lirateke orainarekin alderatuta».

Mia oso triste zegoen beltzarga gizajoa ikusi eta bere istorio tristea entzutean.

Handik gutxira, Moozie eta Mia basoan sartu ziren, ibilbideak zihoan tokira haiek, eta zuhaitz oso ahul bat ikusi zuten adar meheak zintzilik zituela.

Miak zuhaitzari galdetu zion: "Zergatik zaude hain triste Zuhaitz jauna?"

Zuhaitzak erantzun zuen: "Gutako askok fruituak ekoizteari utzi genion elikagaiak eskuratzea eragozten digun zabor guztiagatik. Gutako asko gaixotzen eta ahultzen ari gara. Laster betiko desagertuko gara zabor-ohitura honek jarraitzen badu. Asko egiten dugu gizakion alde. Parke nazionalak ematen dizkiegu, non natura harrigarria ikusteko. Arnasa hartzeko airea ematen diegu, etxeetarako egurra eta animalientzat eta txorientzat lekua, eta hala ere, min egiten jarraitzen digute».

Mia bihotza hautsi zuen zuhaitz gizajoa hain larri sufritzen ikustean.

Zuhaitza ahalik eta ondoen lasaitu ostean, Miak eta Moozie-k txori lagun bat ikusi zuten, zuhaitz-adar batean negar-zotinka.

Miak esan zuen: «Zer da txoria? Zergatik ari zara negarrez?"

Txoriak erantzun zion: «Jateko ehizan nengoen lurrian zerbait ikusi nuenean. Nire txitoei jaten eman niezaiekeen janari bat zela pentsatu nuen. Zaborra izan zen eta orain nire txikiak gaixo daude. Hau guztia zaborra botatzen duten gizakiengatik da. Zergatik bota behar dugu gizakiak zaborra birziklatzeko edukiontzi batean utzi beharrean lurrera?

Mia hain harrituta zegoen negarrez hasi zen bere parte zen kalte guztiak ikusita. Konturatu zen berak eta besteek jokabide ikaragarri honekin jarraitzen badute, ingurumena suntsitu egingo zela. Ohartu ere egin gabe hau egiten ari zela konturatu zen!

Miak Moozieri oihukatu zion: "Orain ulertzen dut zer egin nuen gaizki. Lurra nire etxean bezala tratatu beharko nuke. Eskerrik asko Moozie ingurua erakusteagatik eta ohartarazteagatik".

Moozie-k erantzun zuen: "Pozten naiz zer saiatzen ari naizen ulertzen duzula esan. Gogoratu beti atsegina izan eta ingurumena zaintzen!».

Alarmak jo zuenean, Mia argiago eta alaiago esnatu zen, Lurra leku hobe bat egiten jakin zuelako. Miak ingurumen klub bat sortu zuen eta ingurumena zaintzeari buruzko bere ezagutza partekatu zuen. Zerura begiratu zuenean, Miak Moozie ikusi zion irribarre egiten.

Amaiera

Mia eta Moozie-ren sortzaileei buruz:

Shweta Balak 10 urte zituen 2020an "Mia and Moozie" idatzi zuenean eta online eskola bateko 5. mailako ikasle bat - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetaren arreba, istorioa ilustratu zuen 15 urte zituela eta San Joseko (Kalifornia) Lynbrook High Schooleko 9. mailako ikaslea zela.

Hauek dira Moozie eta Children's Kindness Network-entzat egindako adeitasun lanak:

Istorioak:

- Mia eta Moozie
- Moozieren adeitasunaren magia
- Moozieren hitz positiboak
- Moozie eta zirkua

Poema:

- Moozie poema

Puzzleak:

- Moozie Word Search
- Desordenatu hitzak

Kartelak (Covid pandemia garaian hasieran sortuak):

- Moozie-k dio Hartu maskara
- Moozie eskuak garbitzen ditu

Moozie eta Rainbow Never Green City-n

Egilea: Colin Barca

Eskubide guztiak erreserbatuak

Children's Kindness Network-ek argitaratua, 2024

www.moozie.org

Moozie eta Rainbow Never Green City-n

Colin Barcaren eskutik

Moozie Behia ahal bezain atsegina da. Ez da beste izaki bat bera baino atseginago. Emeki-emeki jolastu zuen Rainbow txahalarekin, posta iritsi zenean. Ted baserritarra hura egiaztatzeko joan zen.

"Moozie, badago zerbait zuretzat!" Ted baserritarrak postontzitik deitu zuen. Bere izenaren soinuan, Moozie Ted nekazariarengana joan zen korrika, ezer zapaltzeko kontuz. Ted baserritarrak gutun-azal bat eman zion.

Barruko paperak esan zuen:

Moozie maitea,

Nire izena Talia da, eta zure laguntza behar dut! Mesedez, etorri Never Green City-ko 154 Attle Road-era.

Bihotzez,

Talia

"Hmmm ... Zer dagoen gaizki galdetzen diot, esan zuen Mooziek. «Oso izango litzateke Taliari laguntzea». Eta beraz Moozie, Rainbow eta Farmer Ted Never Green City-ra joan ziren beren kamioian.

Hirurek hiria ikusi baino lehen, Moozie-ek Never Green City-ren kirats izugarria usaindu zuen.

Ikaragarria izan zen! Eta Moozie-k ozen esango ez zuen arren, dagoeneko ikusten zuen, er, usaina zergatik idatzi zuen Taliak. Handik gutxira, hirian sartu ziren.

Hirian, Attle Road aurkitu zuten. Ted nekazariak 154. etxearen atea jo zuen, eta Taliak atea ireki zuen. "Eskerrik asko etortzeagatik!" esan zuen Taliak itxaropentsu.

"Pozik gaude laguntzeaz, baina zer egin behar dugu?" galdetu zuen Rainbowk. Denek pentsatu zuten.

Orduan, Moozieek zakarrontzi batera begiratu zuen jakin-mina. Hutsik zegoen sagar muina izan ezik.

"HORI DA!" Moozie-k mugitu zuen pozik. [Colinek esaldi hau irudi batean animatu nahiko luke.]

"Zer esan nahi duzu?" galdetu zuen Taliak.

"Zaborrontziak erabil ditzakegu zaborra jasotzeko!" Moozie-k erantzun zuen.

"Ideia txarra izan daiteke", esan zuen Rainbow-ek. "Ez dakigu non egon diren gauza horiek".

"Hmmm... Ah! Gauza besterik ez dut kamioian!". —esan zuen Ted nekazariak kamioitik eskularruak eta harrapakinak hartuz.

Behin Attle Road amaitu zutenean, taldea animatu zen! Orduan, gainerako herriak ikusi zituzten.

"Orain ez dugu inoiz amaituko!" intzirikatu zuen Taliak. "Ez, ez nola!!"

"Ez dugu amore eman behar", esan zuen Moozie-k. "Agian udalaren laguntza jaso beharko genuke".

«Ideia bikaina, Moozie! Baina nola?" galdetu zuen Taliak.

"Ez kezkatu, Talia, plan bat daukat", ziurtatzen du Mooziek.

Moozie oinez eta ibili zen, herriko plazaraino,

Eta poliki-poliki airez betetzen hasi zen,

Eta behin Moozieren gorputza esfera erraldoi bat zen,

Soinu txiki bat atera zen, hasieran entzuteko zaila.

Orduan soinua gero eta ozenagoa zen

Oso altua eta super zorrotza izan zen arte

Populazioa atera zen, berria zen soinua entzunda

Moozie-k egin zuen soinua, izenez ezagutzen den soinua

MOOOOOOooo!

Moozieren moo gelditu zenean, jende guztia beregana joan zen galderak egiten. Gero Talia atera eta arazoa azaldu zuen. Herritarrak konturatu ziren euren hiria nahaspila zela eta laguntzea erabaki zuen.

Azkenik, hiri osoa garbi zegoen, eta herritarrak Moozie animatu ziren.

"Hip, hip Hura Moozierentzat!"

Eta horrela, Moozie eta Taliak beren agurra partekatu zuten.

"Agur, Moozie", esan zuen Taliak.

"Agur, Talia", esan zuen Moozie-k. "Inoiz laguntza behar baduzu, galdetu lasai".

Beraz, Moozie, Rainbow eta Farmer Ted-ek Never Green City uzten dute. ...

... Moozie-k izena aldatzeko beharra sentitu zuen arren.

Egileari buruz:

Colin Barca hamabi urteko gaztea da, brontzeko bihotza duena, agian zilarrezkoa. Dibertitzeko liburu bat sortu nahi zuen, nahiz eta esperientziarik ez duen.

Farmer Ted-i buruz:

Bai, Ted baserritarra benetakoa da, eta Moozie marka sortu zuen! Oso jatorra da, eta oso pozik zegoen Colini Moozie liburu bat egiten uzteak.

Liburuaren atzealdea:

Moozie, Rainbow eta Ted nekazariak Talia izeneko baten eskutitz bat jasotzen dutenean laguntza eskatzeko, badakite lagundu behar diotela! Moozie eta lagunek Never Green City garbitu dezakete? Edo nahaspila handiegia al da?

Moozie eta zomorro itsusi handia

Big Moozie behia jatorra da.
Ez da beste izaki bat bera baino atseginago.

Egun euritsu batean ukuiluan zegoen etxean, bere
gelakide guztiak mugituz.

Txerriak zurrumurruka eta lokatz pastelak egiten ari ziren.
Zaldiak harrotasunez eta trostaka ari ziren.

Ahuntzak elkarri kolpeka ari ziren dibertigarrian.
Ama ahate zaharrak "Denok korrika!"

"Zer dago gaizki, maaaay galdetzen dugu?" esan zuten ukuiluko ahuntzek.
Ahateak txistu egin zuen: "Zats bat da eta ez dut alarmatu nahi,

Baina akats hau handia da, handiegia mokadu baterako".
Zaldiak brayed, "Squish egingo dut, beraz, besterik ez duzu atzera egin."

Txerriek keinua egin zuten: "Ai, kakalardo beltz baten
gainean bi adar dituen zomorro itsusi handi bat da!"

Zaldiak hanka gihartsu eta argal altxatu zuen, Behiak
oihukatu zuen: "Moozie! Etorri azkar eszenara!"

Mooziek oihukatu zuen: "gelditu!" zaldiaren ahoa lurrera erori zenean.
Animalia guztiek arnasari eutsi zioten, inguruan bilduta.

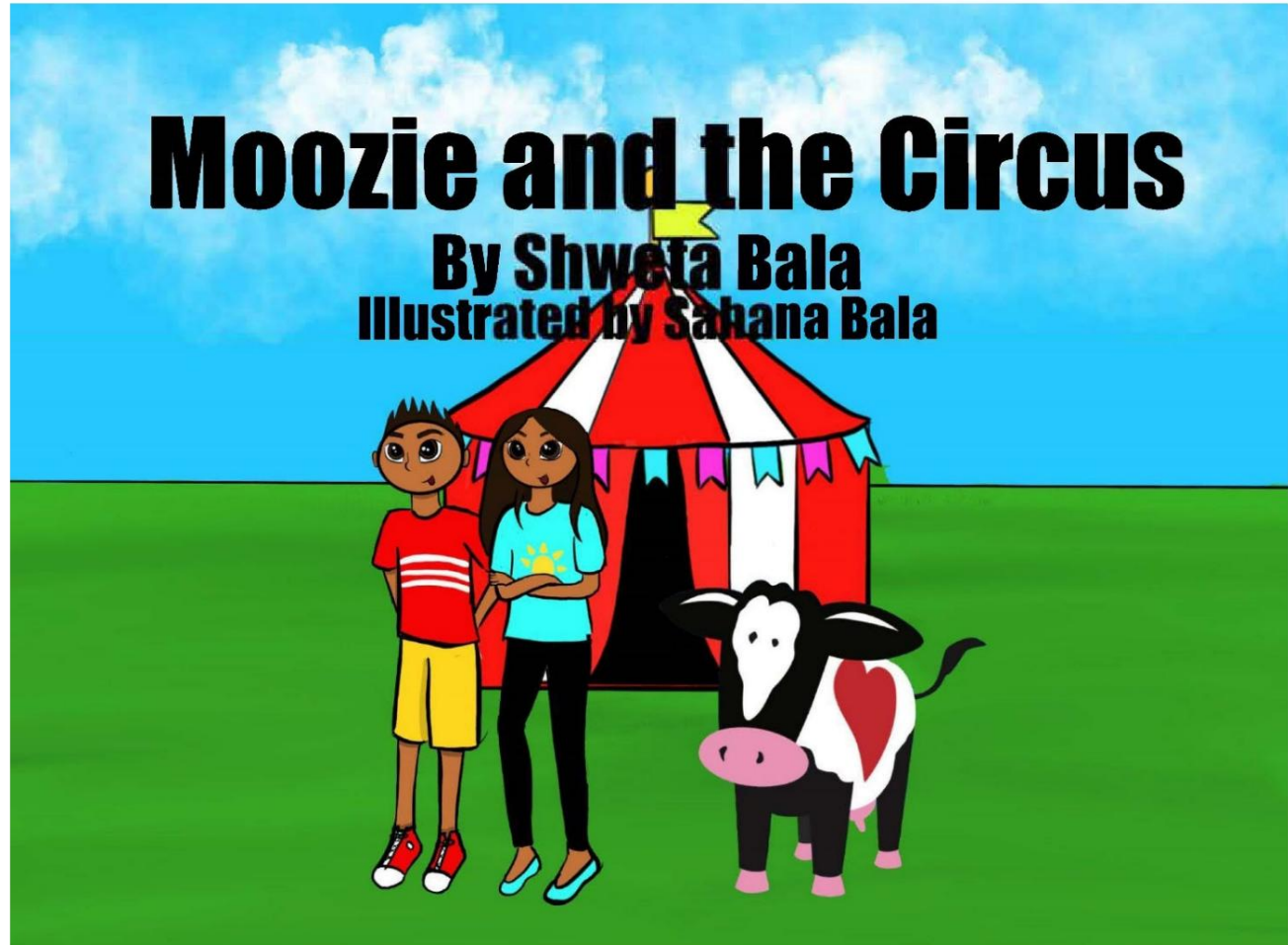
Moozie-ek zikinkerari bultzaka eman zion eta zomorro handi bat atera zen.
Animalia guztiek haserre egin zuten eta oihu bat bota zuten!

"Oh, ene!, Sentitzen dugu... Moozie-ek gelditzeko esan zigun Baina
akats handiak bitxiak eta beldurgarriak dira, ezta?"

Moozie-k bere tonu leunean hasi zuen: «Zatsak,
liburuak bezala, ezin dira itxuraren arabera bakarrik epaitu.

Sakonago begiratu behar dugu eta akatsak ere onak izan daitezkeela ikusi.
Ona bilatzea dena da beti behar dugun bezala.

Akatsak guztiontzat lagungarriak izan daitezke,
ikusi, zuek bezala daukate Lurrean bere lekua, ni bezala".

Moozie eta zirkua

Egilea: Shweta Bala

Sahana Balak ilustratua

“Azkenean hemen da! Esnatu Azaan!” oihukatu zuen Ayanak estalkiak lurrera botatzen zituen bitartean.

Udako goiz epela zen eta Ayana hunkituta zegoen gaurkoa oso egun berezia delako. Ayana eta Azaan bikiak ziren. Ayanak bere senari jarraitu zion beti, Azaan pentsalari logikoa baino gehiago zen. Dena elkarrekin egitea gustatzen zitzaien... dena baina goizetan esnatzea.

Azaanek poliki-poliki mantak kendu eta luzatu egin zen. “Zer dago hemen? Ohera itzuli al naiz?”

“Txantxetan zaude!” Ayanak oihu egin zuen hunkituta. “Gaur gure urtebetetzea da!”

Azaan bat-batean irribarre zabala hasi zen.

“Ai! Aspaldi nengoen egun honen zain! Jaitsi gaitezen eta jan gosalduta eta gero ondo pasa!” Oihu egin zuen Azaanek.

Ayana eta Azaan elkarrekin ibiltzen hasi ziren, pasako zuten dibertsio guztian pentsatuz.

Urtero, urtebetetze egunean, gurasoek beraien zirkorik gogokoena ikustera joaten ziren: The Circus of Fun.

"Urtebetetze ikuskizun hau oraindik onena izango da!" Oihu egin zuen Ayanak bere krepeak jaten zituen bitartean. "Entzun nuen elefanteekin ikuskizun berezi bat egiten ari zirela!"

Haien aita erantzun zuen, irribarre eginez: "Badago gauza bat gehiago ere egin ezazu bidaia hau bientzat onena. Agertokietara joan eta zirkuko traineruekin ezagutzea baimenduta dago!".

Ayanak ia bere platera mahaitik bota zuen hori entzunda. Haiek biak oso gogotsu joan ziren. Bikoteak azkar gosalduta eta kotxera abiatu zen.

Bertara heldu zirenean, ikuskizuna hasi baino ordubete falta zenez, lekutik bira egitea erabaki zuten. Inguruan zihoazela, Azaanek mugitu ezin zuen urtxintxa nekatu bat ikusi zuen lurrian.

Ayana eta Azaan berehala korrika joan ziren animalia gizajoari laguntzera. Astiro-astiro hartu zuten urtxintxa eta itzalean dagoen belar ohe bigun batean jarri zuten. Ayanak ur botila bat eta ezkur batzuk hartu zituen lurrian, eta urtxintxaren aurrean jarri zituen. Urtxintxa laster hasi zen luzatzen eta ura zurrupatzen. Orduan energia pixka bat hartu zuen eta mugitzen hasi zen. Moozie izeneko behi solidario batek inguruan ezkutatuta zegoen zuhaixkatik ikusi zituen ekintza hauek eta bazekien Ayana eta Azaan zirela zirkuan tratu txarrak jasan zituzten animaliak salbatuko zituzten pertsonak. Moozie-ek ikuskizuna amaitu arte itxaron eta gero haiekin hitz egitea erabaki zuen.

Gortinak ireki zirenean, Ayana eta Azaan harrituta geratu ziren ikustean elefanteak boletan jaurtitzen dira, animaliak uztaietan sartzen dira eta akrobatek esku-zutik asko egiten dituzte. Emanaldi ikusgarri baten ostean, Ayanak eta Azaanek gurasoei esan zieten minutu gutxi barru itzuliko direla eta oholtza atzealdean joan ziren, Moozie ikusi zuten. Azaan garrasi egitekotan zegoen, baina Mooziek gelditu egin zuen eta bere burua aurkeztu zuen.

Moozie-ek lasai esan zuen: «Kaixo Ayana eta Azaan. Mesedez, ez izan beldurrik. Ni Moozie naiz. Zirkoa ikustea dibertigarria den arren, ez da dibertigarria egiten duten animalientzat. Biak oso ume jatorrak eta adimentsuak zaretela dirudi. Zatoz nirekin eta azalduko dizut».

Azaan nahastuta zegoen zirkuak animaliei kalte egiten zien eta zergatik joan behar zuen Moozierekin baina Ayanak konbentzitu ondoren, azkenean joatea onartu zuen.

Oholtza atzean urrunago zihoazela, gortina baten atzean ezkutatu ziren eta trikimailuak egiteko animaliak azota eta min hartuta ikusi zituen. Elefanteak intzirika eta tximinoak oihuka.

Ayana, Azaan eta Moozie gehiago egon ziren eta ikusi zuten animaliak ez zirela elikatzen beren ekintzak egin arte. Ohartu ziren animaliak ere ez zirela pozik trikimailuak egiten. Oso zaila izan zen elefanteak bola irristakorretan oreka ez egiteagatik eta uztai txikietatik salto egiten ez zirelako elefanteak kolpatzen ikustea.

Ayana negarrez lehertzeaz zegoen, baina orduan Moozie-k honakoa esan zuen: «Animalia hauek izaki bizidun bat ez balira bezala tratatzen ari dira. Biek lagundu dezakezue. Animalia hauek asko pasatzen dituzte entretenimendu bila etortzen diren gizakiak entretenitzeko».

Ayanak eta Azaanek kontrola hartzea erabaki zuten.

Ayanak esan zuen: «Itxaron! Ez egin minik animaliei!».

Entrenatzaileak, harrituta, esan zuen: "Zer ari zara hemen? Ez zara hemen egon behar duela. Aktorearen backstage eremuan egon beharko zenuke!". Azaanek oihukatu zuen: «Entzun gaitzazu! Ez zenituzke animaliei minik egin behar».

Entrenatzaileak erantzun zuen: "Animali hauek ez dute batere entzungo!" Azaan erantzun zion: «Hau ez dituzulako animaliak bezala tratatzen. Min egiten ari zara eta ez diezu saritzen ahaleginagatik.

Animaliek gu bezalako emozioak dituzte. Janaririk edo atsedenaldirik gabe lan egin al dezakezu zure habitat naturala ez den leku batean? Eta, horrez gain, benetan pozten ez zaren zerbait egin?».

Traineruak hasperen egin zuen eta pentsatu zuen. Azkenean arrazoia zutela erabaki zuen.

Ayanak eta Azaanek biek batera esan zuten: "Gogoratu animaliekin atsegina izan behar duzula!"

Entrenatzaileak irribarre egin zuen eta esan zuen: "Eskerrik asko gogorarazteagatik. Lehen oso jatorra nintzen animaliekin eta orain begira iezadazu! Azotaka eta kolpatzen ari naiz. Seguru hobeto tratatuko ditut. Zuek umeei benetako animalien hezitzaile batek nolakoa izan behar duen gogorarazi didazuenez, gustatuko litzaizuke animaliak laztantzea?"

Ayana eta Azaan azkar ados jarri ziren eta banan-banan animalia guztiak laztantzea lortu zuten. Oso pozik zeuden animaliek gehiago tratatu txarra izango ez zutela ikusita.

Kotxean bueltan, gertatutako guztia kontatu zieten gurasoei.

Ayanak gaineratu zuen: "Hurrengoan, zer esan animaliak beren habitatean aske uzten dituzten safari batera joaten ginela?"

Amak irribarre harro bat eman zien. Hark erantzun zuen: "Noski. uste dut hori aukera zoragarria da. Bide batez, zerk bultzatu zintuen safaria zirkuaren ordezkera?"

"Oh, gure backstage esperientziatik izan zen". Erantzun zuen Azaanek, Moozieengan pentsatuz.

Moozie and the Circus-en sortzaileei buruz:

Shweta Balak 10 urte zituen 2020an "Moozie and the Circus" idatzi zuenean eta online eskola bateko 5. mailako ikasle bat - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetaren arreba, istorioa ilustratu zuen 15 urte zituela eta San Joseko (Kalifornia) Lynbrook High Schooleko 9. mailako ikaslea zela.

Hauek dira Moozie eta Children's Kindness Network-entzat egindako adeitasun lanak:

Istoriak:

- Mia eta Moozie
- Moozieren adeitasunaren magia
- Moozieren hitz positiboak
- Moozie eta zirkua

Poema:

- Moozie poema

Puzzleak:

- Moozie Word Search
- Desordenatu hitzak

Kartelak (Covid pandemia garaian hasieran sortuak):

- Moozie-k dio Hartu maskara
- Moozie eskuak garbitzen ditu

Moozie-ek ekintza atseginak bilatzen ditu

Moozie izeneko behi bat zegoen,
Nor zen atsegina eta gozoa;
Adeitasun ekintza bat bilatuko zuen
Baita kale jendetsu batean behera!

Egun batean errepidean zegoela
zauritutako maskota bat aurkitu
zuen; Baina mutiko txiki bat ere ikusi
zuen, Albaitari baten bila ari zena.
Moozie-ek egintza on hau ikusi zuen,
Eta ekintza hau atsegina zela pentsatu
zuen, Mutil txikiari begiratu zion, Eta
bere buruan gogoratu zuen.

Moozie-k bere bidaia jarraitu zuen, erle
eztentsuen bidez; Adeitasun-ekintza
bat aurkitu zuen arte, Neska bat zuhaitzak
zaintzen ari zen tokian, Moozie-ek ekintza hau
nabaritu zuen, Eta pozik eta pozik
zegoen, Neska ohartu eta aurrera jarraitu
zuen, Gogoia lasai zegoela.

Moozie belar korapilotsuan barrena bultzatu zuen,
txirrika batekin altxatu nahi zuen, baina laster
herri bat aurkitu zuen, non mutil
batek lagun bat jazarpen batetik babesten zuen.

Moozie-ek ekintza hau
ikusi zuen, eta oso poztu zen ere,
mutilari ohar bat egin zion, eta leku
berri batera joan zen.

Moozie-k bilatu eta bilatu zuen, Eta
laster aurkitu zuen ekintza
bat, Non neska batek bere buruari gauza onak esaten
zituen, eta horrek eragin positiboa izan zuen.
Moozie oso hunkitu zen ikustean, Eta poztu ere
egin zen, Neska konturatu
zen, Eta neskak errezitatu zuen
tokitik mugitu zen.

Moozie oso pozik zegoen,
Eta berria zen ekintza baten bila jarraitu zuen, Oraindik
bilatzen ari da gaur arte, Aurki al dezake
zurekin ekintza bat?

Children's Kindness Network-erako hainbat lanen sortzaileei buruz:

Shweta Balak 10 urte zituen 2020an lan hauek idatzi zituenean eta lineako eskola batean -
Laurel Springs Schooleko 5. mailako ikasle bat.

Sahana Bala, Shwetaren arreba, ipuinak eta kartelak ilustratu zituen 15 urte zituela eta San
Joseko (Kalifornia) Lynbrook High Schooleko 9. mailako ikaslea zen bitartean.

Hauek dira Moozie eta Children's Kindness Network-entzat egindako adeitasun lanak:

Istorioak:

- Mia eta Moozie
- Moozieren adeitasunaren magia
- Moozieren hitz positiboak
- Moozie eta zirkua

Poema:

- Moozie-ek ekintza atseginak bilatzen ditu

Puzzleak:

- Moozie Word Search
- Desordenatu hitzak

Kartelak (Covid pandemia garaian hasieran sortuak):

- Moozie-k dio Hartu maskara
- Moozie eskuak garbitzen ditu

Moozieren abentura atsegina

Egilea: Jane Morton

Ted & Moozie baserritarrek lagunduta

Jane Royse-k ilustratua

[2. orrialdea]

Big Moozie behia ahal bezain atsegina da.

Ez da beste izaki bat bera baino atseginago.

[3. orrialdea]

Zutik dago euliei isatsarekin astiro-astiro astintzen, hiru
ahatetxo jolasten ikusten dituen bitartean.

[4. orrialdea]

Zerbait datorrela entzuten du eta belarriak zulatu ditu.

[5. orrialdea]

Orain zer da entzuten duen danbor-joko soinu hori?

[6. orrialdea]

Ganaduaren apatxak. Artaldea joan-etorria da.

[7. orrialdea]

Beheko bailararantz doa.

[8. orrialdea]

Ganaduek ura usaintzen dute eta abiadura hartzen dute.

[9. orrialdea]

Trosta bizkor bat laster estampede bihurtzen da.

[10. orrialdea]

Moozie-ek ezin badu artalde osoa buelta eman, ahatetxoak
lurrean zapalduko dituzte.

[12. orrialdea]

Ahateak bidetik urruntzen saiatzen da, baina hala ere liskar
eta jolasean jarraitzen dute.

[13. orrialdea]

Hurbiltzen saiatzen da hirurak babesteko.

Ez dira babestuko. Nahiago dute korrika libre.

[14. orrialdea]

«Ez dago beste inor, beraz, nire esku dago dena.

Artaldeari buelta eman behar diot. Nik egingo dut», dio.

Hurbiltzen ari den artaldea hautsa irabiatzen ari da.

«Artaldea irauli dezaket. Bai, egingo dut. Behar dut."

[16. orrialdea]

Aire pixka bat hartzen du eta oraindik aire gehiago eta laster

Moozie handia puzten da puxika bat bezala.

[18. orrialdea]

Eta Moozie lehertu daitekeela dirudienean, soinu txiki batek ihes egiten

dio, eta uuummmm soinua hasieran.

Barruan gordeta duen airea marrazten du, zatira iritsiko den Mooooo bat bilatzera.

Bere Mooooooo indarrak biltzen ditu muinotik gora egiten duenean.

Hain gogor hauspoa egiten du artaldea gelditu eta geldi gelditzen dela. Mmmmmmmmoooooo

[20. orrialdea]

Trumoiak bezalako oihartzun ozenek beldurrez betetzen dituzte ganaduak.

Artaldea biraka dabil, txalo eta txori bakoitza.

[22. orrialdea]

Uretara bide berri batetik abiatuko dira, hiru ahatetxok bainuarekin

jarraitzen duten bitartean.

[24. orrialdea]

Amak ahateak txirrinka egiten du: «Eskerrik asko nire tripulazioa salbatzeagatik.

Ez da beste izaki bat zu baino atseginagorik».

«Behi bakarra naiz. Nire esku zegoen dena.

Artaldeari buelta eman nion, eta ongi etorria zara», dio.

Moozieren magia

Adeitasun mezu batekin koloreztatzeko liburua

Egilea: Sara Beck

Katie Olsen-ek ilustratua

[2. orrialdea]

Behin batean

zurea bezalako etxe batean

begi marroi eta kizkurdun

neskato ausart bat bizi zen.

[3. orrialdea]

Ez zen beti ausarta izan -

Moozie behia izeneko lagun

magiko batekin tropelean

aurpegi bat besterik ez.

[4. orrialdea]

Orain Moozie peluxea zen,

behi txiki bete bat besterik ez

bihotz-itxurako tutu batekin

bere kopetan ilea.

[5. orrialdea]

Baina neska ziur edo

beldurtzen zen bakoitzean

xuxurlatu zion Moozieri gauez

etzanda.

[6. orrialdea]

Orain, gau batean, neskak

hainbeste zeukan buruan

ezin zuela saiatu bezain gogor hitz

egiteari utzi.

[7. orrialdea]

Eta Moozie-ek negarrez entzun

zuen hasieran

bere eskolako haurrak krudelak

eta adeigabeak zirela.

[8. orrialdea]

"Gaizkiak dira", esan zuen,

"eta badakit gaizki dagoela, baina

ez naiz inoiz alde hartzen...

Bakarrik joaten naiz».

"Mutil bat dago", esan zuen neskak,

«Eta Finn du izena.
Apur bat ezberdina da -
ez da sartzen».

[9. orrialdea]

"Uste dut atsegina dela eta
lagunak izan nahiko nuke,
baina zer gertatzen da beste haurrek
bera bezala zirikatzen banaute?».

[10. orrialdea]

"Oh Moozie", esan zuen.
«Badakizu zenbat
nahi dudan
Banekien zer egin».

[11. orrialdea]

Orduan, bat-batean Begi
baten keinu batean
Moozie ipurtargi bat bezala
dirdira hasi zen.

[12. orrialdea]

Boom delikatu batekin eta
argi distira batekin,
Moozie hantxe zegoen
zutik bistan!

Aparagailua bezain altua,
ohea bezain zabala
bihotz-itxurako tutu batekin
bere buruan ilea.

[13. orrialdea]

"Nire laguna", esan zuen Moozie-k.
«Laguntza eskatu didazu
jator izaten ikasteko
Finni eta zeure buruari».

[14. orrialdea]

«Eta trikimailu batzuk ikasi ditut
nire bizitzan behi bezala,
baina egia esango dizut -
dagoeneko badakizu nola».

[15. orrialdea]

«Mundua desegokia denean

eta ez dakizu zer egin,
pentsatu nola nahi duzun
mundu osoa zu tratatzeko».

[16. orrialdea]

“Arau sinple bat da,
probatzeko erraza dena.
Entzun besterik ez zure bihotza -
ondoan dakiena aurkituko duzu».

Neskatoaren malkoak
kokotsean lehortu zitzaizkion
Moozieri begiratu eta irribarre batekin
esan zuenean:

[17. orrialdea]

«Benetan hori bezain erraza
da azkenean?
Seguru polita izango litzateke
lagun berri bat izateko».

[18. orrialdea]

«Badakizu, pentsatzen egon naiz
Galdetuko nioke Finni
bazkarian nirekin eseri nahiko
balu noizean behin».

[19. orrialdea]

Eta Moozie-k mugitu egin zuen
eta bere begiek distira distiratsu egin zuten
Barre egin eta esan zuen bezala
"Badakizu, uste dut balitekeela!"

[20. orrialdea]

Neskak besoak Moozieren
lepo leunean inguratu eta xuxurlatu
zuen: "Eskerrik asko nire laguna
izateagatik".

[21. orrialdea]

"Oh haurra", esan zuen Moozie-k,
"Hori da nire lana, azken finean...
behar nauzunean hemen egoteko,
deitzen duzunean etortzeko».

[22. orrialdea]

«Utzi zure bihotza abesten

eta hemen egongo naiz,
beraz, agur oraingoz..."
Eta Moozie desagertu zen!

[23. orrialdea]

Neska hingatuta behi txiki bat
eskuetan geratu zen
bihotz-itxurako ile-mota bat duela
kopetan.

[24. orrialdea]

Eta irribarre egin zuen bere buruari uzten zion bitartean
ohera joan,
magiarekin amets eta
lagun berriak eginez.

Moozieren adeitasunaren magia

Atsegina izan

Egilea: Shweta Bala

Sahana Balak ilustratua

"Etiketa, zu zara!" —oihukatu zuen Maxek atsedenaldian eskolako zelaia zeharkatu zuen bitartean. Egun polita eta eguzkitsua zen, arratsalde bakarrean jolasteko gauza askorekin.

Max korrika ari zen etiketa jolasten, bat-batean, a ikusi zuen neska txikia bidaiatu eta lurrera erori. Eskuetan zituen liburu guztiak lurrian sakabanututa. Liburuak busti egin ziren goizeko ihintzaren ondorioz lurrian. Pertsona atsegin bat bezala altxatzen lagundu beharrean, Max harekin barre egiten hasi zen eta zein baldarra zen iseka egiten zion. Neska negarrez hasi zen eta alde egin zuen. Ordubete igaro ondoren, Max zuzendariaren bulegora deitu zuten.

Max iritsi zenean, Huggins nagusiak egoera azaldu zion. Amaitu zuenean, galdetu zion: "Zergatik egin diozu barre lagundu beharrean?"

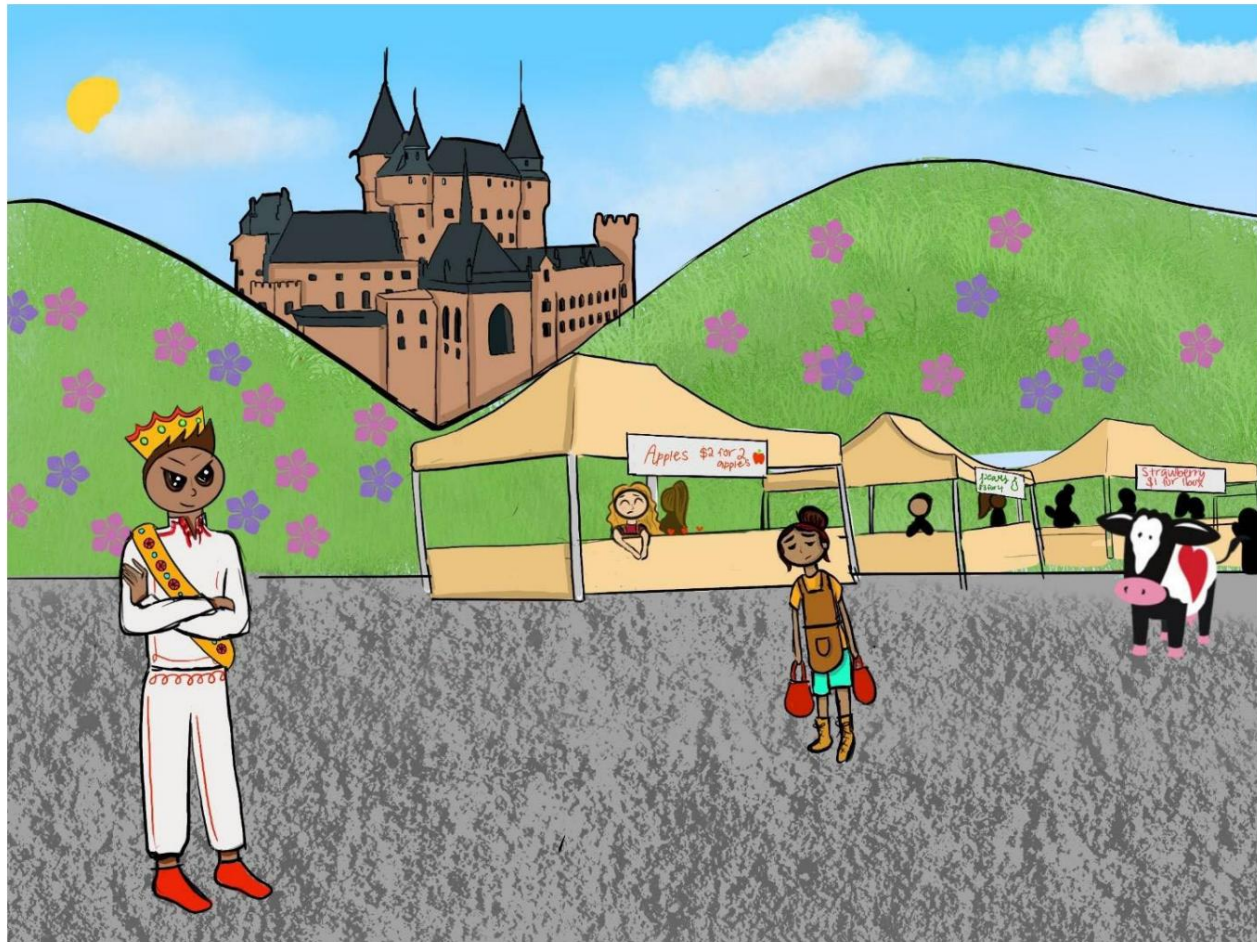
Maxek erantzun zuen: "Benetan barregarria izan zen harriekin estropezu egin zenean".

«Ez zenuke hori egin behar Max. Bere egoeran bazina, oso minduta sentituko zinen ere. Besteei adeitasuna erakutsi behar diezu. Alde egin aurretik, hona hemen irakurtzeko proposatzen dizuedan liburu bat. Orain joan zaitezke».

Haserretuta, Max bulegotik irten eta klasera itzuli zen.

Beranduago arratsalde hartan, Maxek eskolako lanak amaitu zituenean, zuzendariak emandako liburua irakurri ala ez erabakitzeko borrokan ari zen. *Liburua irakurriko dudala uste dut, ez baitut beste ezer amaitzeko.* Maxek pentsatu zuen. Liburua ireki eta irakurtzen hasi zen. Istorioa honela hasi zen:

Bazen behin, Adeitasunaren Erresuman, printze bat bizi zen, Liam printzea izenekoa, beste guztiak baino hobe zela uste zuena. Oso gaiztoa zen eta herrikoak kritikatzeko zituen. Egunero, jauregiak harrotzen zen, eta nola hainbeste luxu zituen. Orduan, jendea zirikatzen hasten zen merkatua zein zikin zegoenaz. Jende askori ez zitzaion gustatu bere jokaera hori.

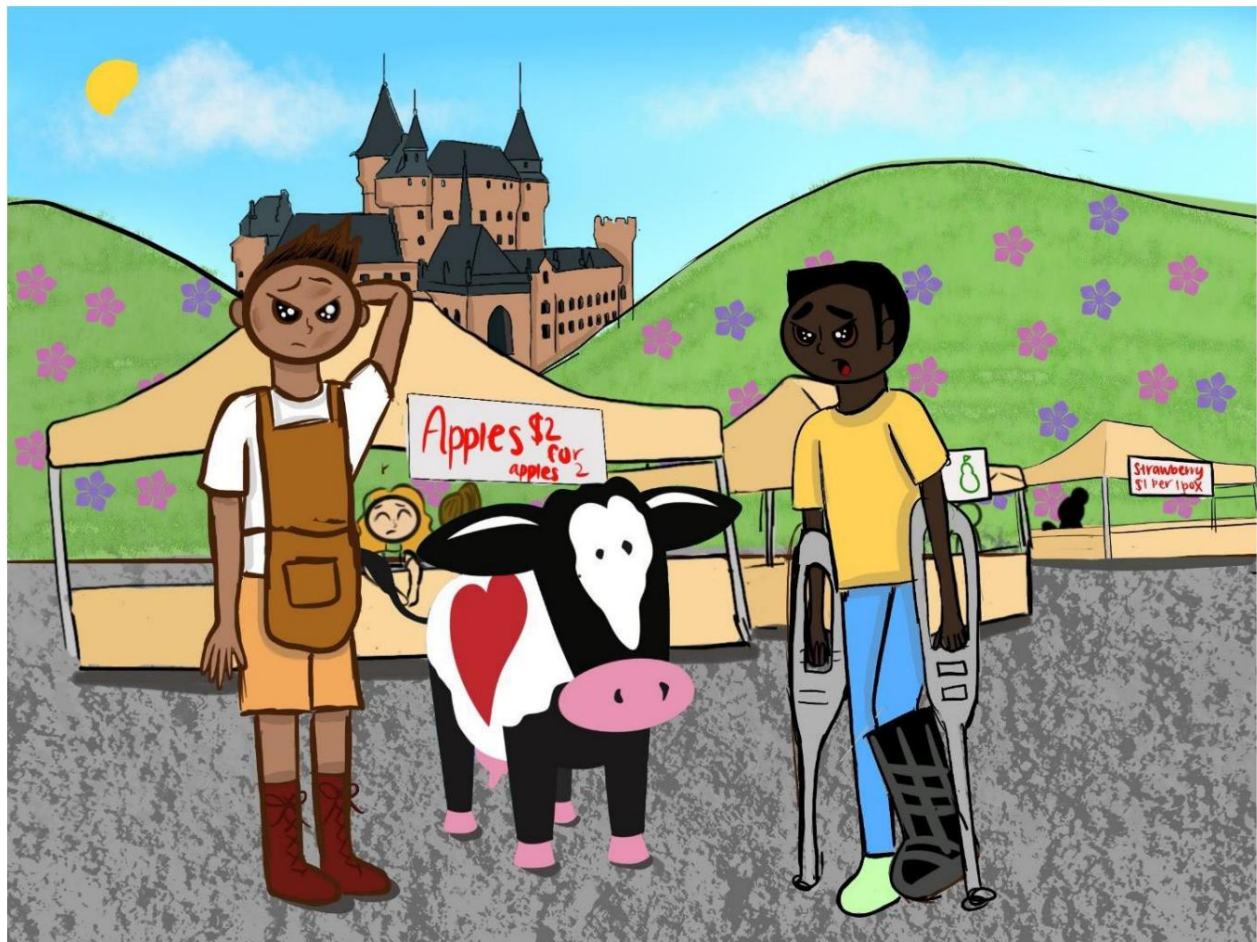
Printzearen jokabidea entzutean, behi jator batek izendatu zuen
Moozie-k berari laguntzea erabaki zuen.

Moozie bertara iritsi zenean, esan zuen: "Kaixo Ontasun Erresumako Printzea!
Zure herrikoak zure hitzekin minduta daude. Eman dezagun herrian zehar ibilaldi bat
herritarrok». Zenbait konbentzitu ondoren, printzeak baiezkua eman zuen eta
bidaiariz mozorrotuta ibiltzen hasi ziren herrian zehar. Ezagutu zuten lehen herrixka
Isabella izan zen.

Moozie-k elkarrizketa bat hasi zuen: “Ze egun polita erreinuan. Ez al zaude ados? Nola dago erreinu hau? Hemen bizitzea pentsatzen ari gara».

Isabelak erantzun zion: «Adeitasun Erreinuko egun eguzkitsu batean kaleetan ibiltzea gustatzen zait. Erreinu hau leku zoragarria da. Hemen gustatzen ez zaidan pertsona bakarra printzea da. Duela gutxi ezagutu nuen eta gogotsu agurtu nuen. Nire arropa zikin eta zikintzat jo zuen. Iruzkin esanguratsu horrek min handia egin dit. Tristea da ezin duela nire arropa eta itxuraz harago begiratu. Printze gisa uste nuen gehiago jakingo zuela».

Bera aitortu ondoren beste herrixka batengana joan ziren, James, eta erreinuko bizitzari buruzko elkarrizketa bat hasi zen.

Jamesek Moozieri erantzun zion: «Maite dut herria printzea izan ezik. Minduta sentitu nintzen esan zidanarekin. Joan den astean, hanka hautsi nuenean, salto egiten duen untxi bat deitu zidan. Mina ematen dit gure printzeak jendea gaiztotzat jotzen duela ikusteak. Triste da besteen minarekin enpatizatu ezin izatea. Printze bezala uste nuen hobeto jakingo zuela. Orain barkatuko badidazu, joan behar dut».

Beraz, printzeak eta Mooziek ibilaldiarekin jarraitu zuten eta Abigail ezagutu zuten.

Abigailek esan zuen: "Denok dira atseginak printzea izan ezik. Benetan da besteentzat esanguratsua eta inoiz ez atsegina. Jauregiko sukaldean berarentzat lan egiten dudala eta egunero zerbitzatzen dudala esan nionean, esan zidan ez zela inoiz konturatu jauregian lan egiten nuenik eta esan zidan morroi izan behar nintzela. Tristeia da egiten duen lanaren arabera jendeari begi onez ikusten duela eta lan gogorra estimatu ezin izatea».

Ordurako, printzeak nahikoa entzun zuen eta jauregira itzultzeko eskatu zuen. Itzultzean, printzeak esan zuen: “Barkatu Moozie. Ez nintzen hain gaiztoa izan behar herriko herritar guztiekin. Haien lekuan egongo banintz, ni ere oso atsekabetuta sentituko nintzen. Ez da zuzena jendeari gauza txarrak deitzea. Hori ez da errespetua. Barkatu al didazu?”

Moozie-ek barkatu egin zion eta besteekin beti atsegina izaten irakatsi zion.

Hurrengo egunean, printzeak barkamena eskatu zion auzo osoari, eta esan zien bere lezioa ikasi zuela jendearekin atsegin eta jator izateko. Herritarrek bazekiten bere lezioa ikasi zuela eta barkamena onartu zuten. Adeitasunaren Erreinuko guztiak zoriontsu bizi izan ziren. Amaiera.

Max pentsamendu sakonetan egon zen denbora batez.

Eskolan, Maxek neskatoa banku batean eserita ikusi zuen bakarrik.

Berarengana hurbildu eta esan zion: «Barkatu egin dudanagatik. Ez nuen badakit jendeari hain min handia egiten didala. Barkatuko didazula espero dut».

Neskatoak erantzun zion: «Pozten naiz ulertzen duzulako. A behar da pertsona handiagoa barkamena eskatzeko. Nire izena Amy da, bide batez.

«Pozten naiz zu ezagutzea Amy. Ni Max naiz. Elkarrekin jolastu nahi al duzu noizbait?» Amyk barre egin zuen. "Noski. Hori handia izango litzateke. Agur, Max!"

"Agur, Amy!"

Egun hartatik, Max beti gogoratzen zuen istorioa eta ziur besteekin beti atsegina izango zela. Behar zutenean besteei laguntzen zien, eta ez zuen berriro beste pertsona bat zirikatzen. Denak pozik zeuden jazarpenari utzi ziolako. Hilabete horretan eskolan, "Adeitasunaren Saria"rako hautatu zuten.

***** BUKAERA**

Moozie's Magic of Kindness-en sortzaileei buruz:

Shweta Balak 10 urte zituen 2020an "Moozie's Magic of Kindness" idatzi zuenean eta online eskola bateko 5. mailako ikasle bat - Laurel Springs School.

Sahana Bala, Shwetaren arreba, istorioa ilustratu zuen 15 urte zituela eta San Joseko (Kalifornia) Lynbrook High Schooleko 9. mailako ikaslea zela.

Hauek dira Moozie eta Children's Kindness Network-entzat egindako adeitasun lanak:

Istorioak:

- Mia eta Moozie
- Moozieren adeitasunaren magia
- Moozie eta zirkua

Poema:

- Moozie poema

Puzzleak:

- Moozie Word Search
- Desordenatu hitzak

Kartelak (Covid pandemia garaian hasieran sortuak):

Moozie-k dio Hartu maskara

Moozie eskuak garbitzen ditu

Moozie®'s Orchestra Adventure

Bidaia musikal baten bidez adeitasuna ezagutzea

Tom Easton-en eskutik (Ted Farmer eta Moozie®-k lagunduta)

Katie Olsen-ek ilustratua

[3. orrialdea]

Entzun dezagun orain Tiny Tinny Triangle Moozie-ren BIG orkestrara nola batu zenaren istorioa!

[4. orrialdea]

Orain denek dakite Moozie Behia ahal bezain jatorra dela. Ez da beste izaki bat bera baino atseginago.

Moozie zutik gelditzen da buztanarekin euliak astiro-astiro jotzen, orkestraren instrumentu berriena ukuiluko atean sartzen denean.

[5. orrialdea]

Eta Moozie-k esan zuen: "Kaixo, laguntxo. Nola deitzen zara?"

"Nire izena Tiny Tinny Triangle da, baina denek TT deitzen didate", dio TT Moozie-ri.

[6. orrialdea]

"Zergatik zaude hemen?" galdetzen du Mooziek.

TT-k dio: "Hemen nago BIG orkestran sartzeko, baina beldur naiz".

"Zergatik zara beldur?" galdetzen du Mooziek.

TTk dio: "Txikia naizelako; beste instrumentu guztiak baino txikiagoa. Berria naiz. Ez dut beste instrumenturik ezagutzen. Eta ez dakit musika jotzen dudanean aterako dudan soinua!".

Moozie-k dio: "Beno, nire lagun txiki berria, instrumentu guztiak ezagutzen ditut eta aurkeztuko dizkizut.

Pozik lagunduko dizugu zure soinua aurkitzen. Goazen katearen atalera!".

[7. orrialdea]

Moozie-ek biolontxelo bat seinalatzen duen bitartean, TTri esaten dio Charley Cello orkestrako kide zaharrenetako bat dela.

TTk ez du Moozie-k zer esan behar duen entzuteko itxaron, biolontxelora joan da korrika eta esan dio: "Tinny Triangle naiz. Lagundu al didazu nire soinua aurkitzen?"

[8. orrialdea]

"Utzi nazazu bakarrik. praktikatzen ari naiz. Askoz garrantzitsuegia eta lanpetuta nago zu bezalakoei laguntzeko. Zoaz biolin txikiren bat ikustera; soka laburragoak dituzte eta gauza txikiak atsegin dituzte. Agian zu ere gustatuko litzaizueke», esan zuen Charley Cellok.

[9. orrialdea]

TT Moozierengana itzuli da eta esan dio: "Ez zen oso atsegina".

"TT, harizko instrumentu guztiak ez dira Charley Cello bezalakoak", dio Moozie-k.

[10. orrialdea]

Bat-batean Baxter Bass-ek oihukatzen du: "Ey, gizona, ez kezkatu, izan lasai! Denak ez gara horrelakoak! Denok bat egiten dugu! Beno, hemen behintzat Bassland-en denok konpontzen gara!".

[11. orrialdea]

Eta Viola Violak gaineratzen du: "TT, mesedez, ez epaitu hari-instrumentu guztiak ezagutzen duzun lehenengoaren arabera. Hala ere, Charleyk esan zuen biolinekin hitz egin behar zenuela. Goi eta azkar jokatzan dute eta talde ona eta lagunartekoa da».

[12. orrialdea]

Beraz, Moozie eta TT Loretta Violin ezagutzera joaten dira, eta Moozie-k esaten du: "Kaixo, Loretta. Hau nire lagun berria da eta hau da bere lehen entsegua, baina ez du bere soinua aurkitzen".

«Ez al duzu soinurik? Zergatik gogoratzen naiz soinurik ez nuenean. Baina orduan aurkitu nuen nire soinua sekretua», dio Loretta Biolinek.

TT-k galdetzen du: "Zure soinua sekretua?"

«Bai, niretzat sekretua nire arkua zen. Hemen, probatzen duzu; arkuak musika zure barrutik jauzi egiten du!».

[13. orrialdea]

Beraz, TT-k branka hartu eta eskuineko aldean mugitzen hasten da, baina soinurik ez. TTK arkua ematen dio Loretari eta esan dio: "Eskerrik asko, Biolin andrea. Ez dut uste arkua denik nire soinua sekretua».

"TT, ez kezkatu. Zure soinua aurkituko duzu. Eta badakizu zer? Zu eta ni lagunak gara orain. Zure soinua aurkitu bezain laster, itzuli eta gurekin jolastu dezakezu edonoiz. Moozie, zergatik ez duzu TT egur-haizeetara eramaten; Ziur oso pozik lagunduko dizutela».

[14. orrialdea]

Irteteko buelta ematen dutenean, Moozie-k esaten dio TTri: "Orain hobeto sentitzen al zara?"

«Bai, bai. Loretta eta bere lagunak atseginak eta atseginak ziren nirekin, baxu handia ere polita zen. Denak gustatu zitzaizkidan»,
dio TTK.

[15. orrialdea]

Moozie-ek lehen aulkiaren klarinetea seinalatu dio, TTri bere burua aurkeztera joateko seinalaz. Eta TT-k dio: "Barkatu, andrea. Nire izena Tiny Tiny Triangle da. Nire soinua bila nabil. Lagundu al didazu?"

[16. orrialdea]

Reeda Clarinetek dio: "Urbio pixka bat daukazu! Triangelu bat zara. Orkestraren atzealdean zaude.

Ba al dakizu zergatik jartzen dituzten triangeluak orkestraren atzealdean? Ez zarelako garrantzitsua! Utzi nazazu bakarrik. Zoaz zure tokira; atzeko ilaran!"

[17. orrialdea]

Baztertua sentituz, TT Moozierantz itzultzen da, eta Moozie-k esan dio: «Zatoz, laguntxo. Haizezko hirukote bat ezagutzea nahi dut: Billie Jo Piccolo, Olivia Oboe eta Hobson Bassoon. Uste dut zure soinua aurkitzen lagunduko dizutela».

[18. orrialdea]

Elkarrekin ibiltzen dira, eta Moozie-k esan du: "Hau nire laguna da, TT. Orkestran berria da eta bere soinua aurkitu behar du».

Billie Jo Piccolok bizkor egiten du txirrinka: "Aizu, mutiltxo! 10 segundo behar izan ditut nire soinua aurkitzeko. Errekor hori gaindi dezakezula uste al duzu?».

[19. orrialdea]

Olivia Oboek lasai esaten du: "Ez axola Billie Jo, TT. Beraz, zure soinuaren bila zabiltza? Tira, bakoitzak bere soinua dugu gure barnean. Ihiak dira gutako gehienentzako sekretua atal honetan. Hona hemen, TT, probatu nire kanabera.

Agian hau da zure soinuaren sekretua».

Eta Hobson Bassoonek gaineratzen du: "Bai, horrek beti balio du niretzat! Ihiak mundu osoa dardara eta bizia ematen dute.

Aurrera eta saiatu, erraza da! Egizu txorta!».

[20. orrialdea]

TTk kanabera hartu, ahoan sartu eta putz egiten du. (Puzte soinua) Baina, ez dago soinurik. Beraz, TT-k ematen du

Itzuli oboe andreari eta esan zion: "Eskerrik asko, Oboe andrea, oso jatorra zara. Lena ez da sekretua.

Ihiak ederki funtzionatzen du zuretzat, baina niri ez zait balio».

«Zure soinua aurkituko duzu, badakit. Hona hemen ideia bat. Metalezkoa zara! Zergatik ez duzu zuk eta Moozie txarangaren atala probatzen? Gure ondoan daude!».

[21. orrialdea]

TT adar, tronpeta eta tronboi distiratsuei begira dabilela,

[22. orrialdea]

Ustekabea oso instrumentu handi batekin topo egiten du. TT orkestraren jazarpenarekin topo egin zuen, Max Tuba.

Max Tubak haserre egiten du: "Kontuz nora zoazen, txintxo txintxo! Alde hemendik kolpatu baino lehen hemendik!"

[23. orrialdea]

Eta Moozie-k esan zuen: "Max Tuba, hori ez zen atsegina. Ez zuen inolako kalterik esan nahi; istripu bat izan zen. Hau da bere lehen eguna, eta bere soinuaren bila dabil».

Max Tubaren letoizko azal distiratsua lotsaz gorritzen den bitartean, marmar eta intziri egiten du eta eztarria garbitu eta esaten du: "Ahhh, barkatu. Ez nuen inorengan pentsatzen. Aupa! Agian tronboi labainkor eta irristagarri horrek lagun zaitzake zure soinua aurkitzen».

[24. orrialdea]

Moozie-k beti atsegina izan behar dela esaten duela gogoratuz, TT zutik jarri eta Max Tubari esan zion:

"Eskerrik asko iradokizun honengatik, Tuba jauna. Oso handia eta argia zara. Tronboia ikustera joango naiz eta nire soinua aurkitzen lagunduko didan galdetuko diot».

Gruff Max Tuba leundu egin zen eta esan zuen: «Nire plazerra. Zorte on, umea, eta ongi etorri orkestrara».

[25. orrialdea]

Moozie-k galdetu dio TTri: "Ohartu al zara nola lagundu duen zure adeitasunak Maxen doinua aldatzen?"

[26. orrialdea]

Orduantxe esan zuen Ramon Trombone-k: "Hey compadre, irristatu hemendik. Ramon naiz. Letoizko atal osoak ez du behirik zurekin».

Orduan Ava Horn-ek esan zuen: "Zure soinuaren bila zabilta? Gure soinuaren sekretua aire asko eta ahobizia da. Entzun..."

[27. orrialdea]

"Donald Trumpet naiz, denetaz asko dakit! Ramon, emaiuzu TTri zure ahokoa! Agian bere soinuaren sekretua da. Egin behar duzun guztia ezpainak burrunbatzea eta gogor putz egitea da».

[28. orrialdea]

Beraz, TT-k ahobizia hartzen du eta kolpeak eta kolpeak eta kolpeak. Baina ez dago soinurik. Etsita, TTK Ramon Trombone-ri itzuli dio ahokoa eta esan dio: "Eskerrik asko, Ramon, baina ahobiziak ez dit balio. Oso ondo funtzionatzen du zuretzat eta zure letoizko lagun distiratsuentzat. Denok soinu ona duzue! Harro egiten nau distiratsu eta orkestra honetan egoteaz».

[29. orrialdea]

Alde egiten duten bitartean Mooziek esan dio TT-ri: "Hain harro nago zutaz ahobiziarekin hainbeste ahalegintzeagatik, eta Ramonekin eta txaranga guztiekin atsegina izateagatik. Zure adeitasunak besteak ondo sentiarazten ditu». "Adeitsua izateak ere ondo sentiarazten nau", dio TTK. TT beste instrumentuekiko bere adeitasunari buruz ondo sentitzen den arren, bere soinua aurkitzeko kezkatuta dago oraindik.

[30. orrialdea]

Berak dio: "Moozie, harietan egon gara. Egur haizeetan egon gara. Letoian egon gara».

[31. orrialdea]

"Non bilatu dezakegu bestela nire soinua?"

[32. orrialdea]

«A, ja, egon ez garen leku bat dago. Zergatik ez nuen hau pentsatu aurretik? Han gordetzen dute nire behi-kanpaia. Goazen perkusio atalera».

[33. orrialdea]

Orduan, Jack Timpani oihukatzen entzuten dute: «TT Triangle, itzuli hona gizona. Ongi etorri atzeko ilarara, non gutako gehienak zutik eta mugitzen gara musika egiten dugun bitartean. Zure berri izan dut. Hitza da zure soinuaren bila dabilen perkusio tresna berria zarela. Leku egokira etorri zara; Hemen perkusioa hitz egiten da. Entzun nire lagunei. Ideia bat daukat, zergatik ez zara nire lagunik onena ikustera, Cadence. Aupa, Cadence! Triangelu berri beroa ezagutzea nahi dut. Arima jatorra da, eta talentuz kargatua; lagundu ekintzara pasatzen!».

[34. orrialdea]

Moozie eta TT Cadence Snare-Drum ezagutzera joaten dira, Drum familia ospetsukoa. Cadencek ongietorria ematen die: "Kaixo, TT, Cadence naiz. Talde handietan, talde txikietan, marching bandetan eta rock taldeetan jo izan dut. Entzun nire eta nire lagunen erritmoa».

Cadenceren eta bere lagunen soinu guztiekin txundituta, TTK: "GUAU!"

Cadence snare danborrak dio: "Bai, TT, eta ba al dakizu soinu horietako asko zu bezalako 'nota onekoek' egiten dituztela?"

Orduan Cadencek ondoan dagoen irabiagailu txiki bat seinalatu eta esan dio: «Egiaztatu TT; zure soinuaren sekretua izan daiteke».

[35. orrialdea]

Irabiagailua jasota, TTk dio: **«Aurkitu dut. Nire soinua aurkitu dut!»**.

Moozie-k mugitu egin zuen pozik bere lagunak bilatu zuena aurkitu zuelako... bere soinuaren sekretua. TTk ez zuen gehiago beldurrik.

[36. orrialdea]

Orkestrako atal desberdinak lanpetuta ibili dira euren zatiak lantzen baina ea zer gertatzen den denak elkartzen ditugunean!

[37. orrialdea]

Moozie-ek gogoan izan nahi du, jatorra zarenean ondo sentitzen zarenean, atsegina zaren pertsona ondo sentitzen dela... eta zure adeitasuna ikusten duten guztiak ere ondo sentitzen dira.

Ikusten duzu, adeitsu izateak denok elkarrekin jotzen eta musika ederra egiten laguntzen gaitu... desberdinak izan arren!